

har sat Finantsprovisorievæsenet i System under det nuværende Ministerium, og jeg be-
tragter Finantsprovisorievæsenet som Grund-
lovsbrud, klart og utvetydigt. Men det har
været mig fuldstændig klart, at vi her i
Thinget havde at gaa ud fra den Antagelse,
at Statsraadets Medlemmer saavel ansvar-
lige som uansvarlige ikke se dette, som vi
Andre se det. Det kan være et Mysterium,
men vi høre os for Mysteriet. Den ærede
Minister afviste blot min Bemærkning om,
at hans og hans Venners Regjeringsystem
var at gaa Smaamandens Ret for nær;
det var en Tirade, som han ikke skulde ind-
lade sig paa (En Stemme: Hør!) Jeg
tror, det var det ærede Medlem for Frederiks-
borg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) der
sagde: Hør (Dinesen: Nei!) Ja, ja var
det en af hans Landsbeslægtede. Jeg vil
kun bede det ærede Medlem for Frederiks-
borg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) gjøre
sin Landsbeslægtede opmærksom paa, hvad
han og jeg for 17 Aar siden i Fællesskab
have underskrevet om det Spørgsmaal, saa
vil han kunne forstaa, at kun de, der slaa
Revolver fra politiske Principer, i den Hen-
seende kunne være uenige med mig. Det
Samme gjælder jo om Ministeriets egne Til-
hængere. Dersom den tilstedeværende Mini-
ster vil erindre, hvad han og jeg iagttog
her under Forfatningsrevisionen af 1865—
66, saa vil han forstaa, at de, der satte
deres Navn under Forfatningen af 28de
Juli 1866, maatte sige det samme som Ge-
heimeraad Madvig, der satte sit Navn under
Grundloven af 5te Juni 1849, at det Spil,
man nu spiller overfor Forfatningen, har
aldrig Noget ment kunde lægges ind i
Grundloven, saa lidt som det ligger deri.
Smaamandens Ret vil man ikke tillivs.
Det kan være, men jeg vil dog have Ret til
at sige, selv om jeg er den Æneste, og jeg
vil sige det stadigt lige overfor Ministeriets
Regjeringsystem, at man vil Fornægtelse af
Folkethingets grundlovmæssige Ret igjennem
Finantsprovisoriesystemet og gjennem denne
Fornægtelse netop den almindelige Valgret
tillivs. Man vil det, jeg vilde sige, man
gjør det — ubevidst selvfølgelig; det kunde al-
drig falde mig ind at ville vove paa
at gaa uden for de Regler, under
hvilke man her fører Diskussionen.
Den ærede Minister glemte Bibelbøssen,

glemte de Bestræbelser, han selv havde været
med til som Finantsudvalgsmedlem og Folke-
thingsmand at gennemføre, ved at etablere
endog paa den vigtigste Dag i Aaret, Ny-
aarssdag, en ny Konkurrence med Bibelbøs-
sen. Jeg hørte ham ikke omtale det.

Det ærede Medlem fra Grøstjoberg
(Brodenhuus-Schack) skal have udtalt sig
meget skarpt imod mig. Da jeg et Dieblit
var kaldt ud af Salen, hørte jeg kun en
Slutningsbemærkning om, at de mere Vel-
havende, Høremænd, eller hvem det nu var,
maatte ikke være udelukkede fra Deltagelse
i Bestyrelsen i denne Klasse. Om de øvrige
Bemærkninger nu bero paa en Misforstaaelse
eller en blot forskjellig Anskuelse om Sagen,
kan jeg altsaa ikke vide; men med Hensyn
til det Sidste være det mig tilladt at sige, at
den Historie høre vi stadig væk, og have
vi hørt altid, naar der har været Tale om
Valgretten: Vi ere ikke tilfredse med den
fortrinsvise Indflydelse, vor Stilling, vor
Rigdom og vore Forbindelser give os ved
Udøvelsen af den almindelige Valgret; men
vi ville have en regelbunden, fortrinsvis
Valgret ved Siden af. Det forekommer mig,
at naar der bor en velgjørende Mand i et
Sogn, og han da i sin Færd lige over for
Fattigmand, Smaamanden, i sin Velgjøren-
hed handler i Overensstemmelse med en Lov,
som den, vi forhandle her, er han saa
umaadelig godt beskyttet for sig selv; naar
han blot ved Siden af de Andre har Valg-
ret og Valgbarhed, saa er Brugen heraf
for ham fuldstændig garanteret. Det er
imidlertid gaaet saaledes, og det siger jeg
til det ærede Medlem, hvis skarpe Ord for
mange Samfundsforhold, jeg tror at kunne
betone, at det er blevet saa indgroet
hos det danske Aristokrati, at det ikke har
Tro, Fortrøstning til sin ved høi Stilling,
Dannelse og Forbindelser fremkomne Ind-
flydelse, men det skal ved Siden af om-
gjørdes med privilegerede Rettigheder frem-
for Andre. Jeg tror, at, dersom Aristokra-
tiet frivillig kastede alt sit Privilegievæsen
bort og sagde: Vi svømme ud i Samfundet
ligesom andre Mennesker, og vi har det
forud, at vi have den store Formue, den
høie Stilling, meget formaaende Indflydelse,
og vi forlange ikke andre Rettigheder end
enhver Anden — kortsagt, viste Tillid til
Smaamanden og den almindelige Borger